

РАДУЛ - Разбрах, господарю. /Той излиза /

/На прага застава госпожа Тамара. Гледа мълчаливо сина си/

ТАМАРА - Никога не посмях да ти заговоря за това... Мислех, че ще разбереш сам... Тежко е да те мамят, сине... Но тя не е виновна... Не можа да свикне с нас... И с нашите обичаи... Расла на боля...

КАЛОЯН /дава и знак да мълчи. Чува се гласът на Сеслав /

СЕСЛАВ - Царят! Къде е царят!

КАЛОЯН - Тук съм, Сеславе. Какво те носи в този час?

СЕСЛАВ - Страхата е заловила един монах, който искал тайно да премин границата на път за Цариград... Претърсили го и намерили пис от Балдуин до брата му ~~жирейския~~ Ерик!

КАЛОЯН - Къде е писмото? /Тамара приближава и слуша внимателно /

СЕСЛАВ - У мене, царство ти.

КАЛОЯН - Чети! И превеждай!

Сеслав разгръща свитъка и чете.

СЕСЛАВ - "Драги братко, нека господ ви пази и дарува здраве, радост и почит. Пиша кратко, защото се боя да ме не сварят и ми отнемат листа и настелото..."

КАЛОЯН - Прескачай! Чети главното!

СЕСЛАВ - "...за мене няма никаква надежда, драги Анри. Тук ме пази като зеницата на окото си. Немислимо е някога да бъда осво боден със сила. Непристъпен и страхотен е замъкът на Механ Царицата..."

/Сеслав спира и поглежда към Калоян. После към госпожа Тамара. Мълчи смутен /

КАЛОЯН - Чети!

СЕСЛАВ - Царицата ме обича. Тя помогна да се срещна с този пратеник. Обича ме с някаква дива любов, която ме плаши... /пак поглежда към царя и ма"ка му /Предложи ми да избягаме заедно в Константинопол, но аз отказах... Не мога така да се отплатя на Механ за неговото благородство... Ала се боя